

če mislijo in sumijo, da utegnejo nastopiti pri nas rastlinske bolezni, odnosno škodljivci.

Škodljivci so tudi razna plevla, škodljivi ptiči in sesalci v kolikor ni urejen njih lov z lovskim zakonom. — Vsak posameznik mora dajati državnim ustanovam resnična poročila o pojavljanju in gibanju rastlinskih bolezni.

Borba zoper škodljivce je razširjena v zakonu tudi na javna zemljišča, na pota in železniško progo in na pokopališča.

Nihče se ne sme upirati, če stopi upravičeni državni organ na zemljišče s kakoršnokoli kulturo, — razkužitvi ali zdravljenju in celo uničevanju kultur, rastlinskih delov, semen itd., če bi jih odredil tak državni organ.

Revni posestniki dobijo od banske uprave posebne podpore, če se jim uničijo rastline, rastlinske dele, semena itd. pri izvajanju tega zakona.

Občinski odbor in sresko načelstvo nadzirata zatiranje bolezni in rastlinskih škodljivcev. Občina si mora nabaviti iz lastnih sredstev potrebno število priprav, na primer škropilnic v kraju, kjer so posestniki siromaki, če se rabi-jo take priprave pri zatiranju rastlinskih škodljivcev in jih mora izposojevati za najmanjšo odškodnino.

Kdor bi se branil zatiranja rastlinskih škodljivcev, pri tem mora izvesti borbo zoper nje občina na njegove stroške in se bodo od njega izterjali, če jih ne plača na lep način z rubežem.

Če bi pa občine zanemarjale njih dolžnosti, mora sreski načelnik odrediti zatiranje in pokončevanje rastlinskih škodljivcev prisilnim potom na račun občine.

Občine smejo deliti posebne nagrade iz občinskih sredstev za nabiranje, na primer rujavega hrošča. Šolsko deco pa mora podučevati učitelj v šoli o rastlinskih škodljivcih in o načinu, kako se zatirajo.

Zadruga, ki se bodo ustanovljale z namenom zatiranja rastlinskih bolezni in škodljivcev, bodo prejemale posebne

podpore od banske uprave, če so bolezni in škodljivci res take narave, da zamorejo napraviti poedinim kulturam veliko škodo.

Zemljišča so davka prosta v onem letu, če so se uspešno zatirali škodljivci in če so znašali stroški pri zatiranju več kot zemljiški davek. Če je pa plačan davek za ono leto, se posestniku v dobro pripiše za prihodnje leto.

Zakon predvideva tudi denarne kazni od 10 do 300 Din. Če se je prekršil ta zakon še v posebno težkih slučajih, so še večje.

Torej smo podučeni, kaj nam je storiti letos v novi vegetacijski dobi in bomo veseli, da smo dobili zakon, ki bo bolj učinkovito branil naše kulture pred propastjo in napadi od rastlinskih bolezni in škodljivcev.

Inž. Mohorčič Henrik.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 1. marca so pripeljali špeharji na 75 vozeh 206 zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 15 do 28 Din špeh pa po 18 do 21 Din. Krompir je bil po 1 do 1,50, čebula 3 do 3,50, zelje 1 do 6 Din. Kmetje so pripeljali 18 voz sena in sicer po 65 do 80, 10 otave po 80 do 90 in 3 vozove slame po 60 do 70 Din. Pšenica je bilo po 2,50, rž 1,75 do 2, ječmen 2, oves 1,25 do 1,50, koruza 1,75 do 2, ajda 2, ajdovo pšeno 5, proso 2,50, fižol 3 do 3,50 Din. Kokoš 30 do 55, par piščancev 55 do 90, raca 35 do 40, gos 80 do 120, puran 70 do 130, domači zajec 10 do 40 Din. Česen 16, kisla zelje 4, kisla repa 2 Din. Jabolka 3,50 do 8, suhe slive 10 do 12 Din. Mleko 2,50 do 3, smetana 12, surovo maslo 40 do 48, jajca 1, med 16 do 20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 19 konj, 12 bikov, 140 volov, 289 krav in 4 teleta; skupaj 464 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 25. februarja tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 10 do 10,50; poldebeli voli od Din 8,50 do 9,50; plemenski voli od Din 7,75 do 8; biki za klanje od Din 7 do 8; plemenske krave od Din 6 do 6,75; krave za klobasarje od Din 4,75 do 5,50; molzne krave od Din 8 do 10; breje krave od Din 8 do 10; mlada živina od Din 7 do 7,75. Prodanih je bilo 292 komadov,

Zabava je potrebna vsakemu človeku. Brez dvoma — igranje na različnih instrumentih tvori zelo lepo in koristno zabavo. Radi tega se še lunge obrnito na veletrgovino **Stermecki**, Celje, ki vam bo poslala veliki ilustrirani

cenik z več tisoč slikami popolnoma zastoj. Harmonika anoredna Din 250, 315, dvoredna 380, 451, troredna 995, gramofoni 280, 345, 520, otroški 110, vijolina (gostil) 142, 315, 545, skatija za vijolino 155, lok 42, mandolina 160, gitara 270, citra 380. Samo najboljši proizvodi svetovno znanih tvojale. Naročila preko Din 500 pošiljane prista. Kar ne odgovarja se zamenja ali vrne denar. Trgovski dom **R. Stermecki**, Celje št. 24. Dravska banovina. 267-7

od teh za izvoz v Avstrijo 28, v Italijo pa 16 komadov.

Mariborski svinjski sejem. Na sejmu dne 28. februarja tega leta je bilo pripeljanih 106 svinj. Cene so bile sledeče (vse za kotnadi): Mladi prašiči od 7 do 9 tednov stari 250 do 350 Din; 3 do 4 mesece stari od 380 do 450 Din; 5 do 7 mesecev stari od 480 do 550 Din; 8 do 10 mesecev stari od 650 do 950 Din; eno leto stari od 1000 do 1800 Din. En kg žive teže so prodajali po Din 10 do 12,50, en kg mrvice teže pa po Din 17 do 18. Prodanih je bilo 73 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od Din 18 do 20; volovsko meso II. vrste 1 kg od Din 16 do 18. Meso od bikov, krav in telic 1 kg od Din 10 do 14. Teletje meso 1 kg od Din 20 do 25. Svinjsko meso 1 kg od Din 15 do 28.

NAŠA DRUŠTVA

Kršćanska ženska zveza v Mariboru ima v nedeljo, dne 9. marca ob pol petih popoldne predavanje o verskem življenju v Bolgariji v dvorani Prosvetne zveze. Predavatelj je gospod profesor Šedivy.

Kalobje. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo je priredilo v nedeljo dne 2. marca šaljivo igro »Tri sestres«. Poprej na Svečnico smo imeli igro »Užitkarji«. Udeležba je bila obilna. — Sedaj smo tudi ustanovili tamburaški zbor. Imamo tudi kmetijsko nadaljevalno šolo.

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Rečeno, storjeno. Drugi dan zgodaj je jezdit konjušnik Rudolfi iz grada Čakovca s pismom grofa Zrinjskega, v katerem ga ta vabi v prisrčnih besedah na lov. Temu pismu je bilo priloženo drugo skrbno zapečateno; pisala ga je grofica Zrinjska in podpirala vabilo svojega moža, češ, da se sedaj nudi najlepša prilika, da se obudijo spomini na dogodke leta 1660.

Grof Tatenbah je živel po smrti svoje žene Judite prav brezskrbno, dokler ga ni priklenila težka bolezen na postelj. Celih 26 tednov je trpel velike bolečine, zdravniki so že obupali, da bi še okrevaj; pomagala so mu le sredstva, ki mu jih je dala vedeževalka Prihta, ki je imela v poznejšem življenju grofa Tatenbaha usodno vlogo.

Grof Tatenbah se je ravnokar vrnil z lova na Pohorju, ko je došel Rudolfi ter mu izročil pismo iz Čakovca. Hlastno ga je prebral, nato pa velel

Rudolfiju, da čaka do jutri, ker mu ima vročiti odgovor na preprijazno vabilo.

Smehljaje se je sprejel drugi dan Rudolfi pismo, ki mu ga je izročil grof Tatenbah za grofico Zrinjsko, saj je vedel, kako je razmerje med njima. A bil je tih, ker je bil svoji gospej vdan iz dna srca.

Bilo je začetkom meseca septembra, ko se je zbralo v gradu Čakovec več prijateljev grofa Zrinjskega, da gredo na velik lov. Videti je bilo vse tiste, ki so bili nedavno zbrani pri grofu Zrinjskem in tedaj prisegli, da zastavijo vse site, da se osvobodijo avstrijskega jarma.

Med njimi je bil tudi grof Franc Nadasdy, ki je prihitel iz Dunaja ter povedal zarotnikom, kar je zvedel na dvoru važnega, posebno v kolikor so tam poučeni o tem, kakšen obseg je že zavzela zarota.

Veselo razpoloženje pa je nastalo, ko se je prikazal na stopnicah tudi grof Tatenbah. Želeli so si ga v svoji sredi, saj so ga rabili za svojo zvezo, ker je bil upliven in bogat. Stopal je ob strani grofice Zrinjske, ki je imela danes okusno narodno nošo ter je bila videti lepa kakor boginja. Veselje ji je žarelo iz oči in obraz je kazal, da je s tem dnevom isko zadovolina. S posebno

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

Občni zbor Županske zveze v Mariboru.

Dne 16. marca se bo vršil ob 10. uri dopoldne v dvorani Gospodarske banke v Mariboru občni zbor Županske zveze s sledečim sporedom: 1. Poročilo načelstva. 2. Sklep glede resolucije proti novim občinskim bremenom. 3. Slučajnosti.

ŽUPANSKA ZVEZA.

Med. univ. D^r. MAKS ŽGUR

zobozdravnik,

ordinira od 9. do 12. ure dop. in 3. do 5. ure pop.
Maribor, Meljska cesta 2 v novi
Vlahovičevi hiši v bližini kolodvora

Moj Tovariš. Molitvenik za mladeniče, s posebnim naukom za vojake. Cena: rdeča obreza 16 Din, zlata obreza 20 Din, s poštnino 2 Din več. Zelo primerna knjižica, zlasti zdaj, ko se naši fantje zopet odpravljajo k vojakom! Naj bi pač nobeden ne šel brez nje v tujino in naj bi ga ta dober »Tovariš« dobrega zopet srečno domu pripeljal! Pošljite knjižico tudi vojakom, ki že služijo! Da bi le ne bilo že prepozno! — Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

DOPISI

Št. Janž na Drav. polju. Kljub temu, da sta dve gostilniški veselici ta dan vabili vesele vinske bratce, so vendar številne vrste ljudi dne 2. t. m. zasedle našo društveno dvorano, da se za sklep predpusta še enkrat pozabavajo. Reči moramo, da je prišel vsak na svoj račun.

Št. Peter pri Mariboru. Na lastno prošnjo je bil upokojen orožniški narednik Lovro Štok, kateri je bil več let dodeljen tukajšnji orožniški postaji. Vsled svoje postrežljivosti in nepristranosti je bil med Šentpeterčani splošno priljubljen. — Na gostiji Slaček—Grušovnik se je nabralo za novo bogoslovje 100 Din. Letos bomo imeli pri nas sveto birno. Do tega časa se namerava popraviti pešpot, ki vodi k cerkvi in ki je res potrebna temeljite poprave. — Utopljenca so potegnili pretekli četrtek iz Drave. Ker je bil brez vsakih listin, se identiteta ni mogla ugotoviti.

Po obliki pa je bilo soditi, da je pripadal boljšim slojem.

Brezno. Gregorjeva nedelja se letos obhaja pred godom, to je prihodnjo nedeljo, dne 9. marca, Gregorjevo pa v sredo, dne 12. marca. V nedeljo sta dve službi božji, v sredo pa sv. maše od 7. do 10. ure.

Ptuj. Letni gospodinjiski tečaj šolskih sester v Mladiki v Ptujju se radi nepričakovanega razloga prične šele s 15. marcem. Vse, ki se ga žele udeležiti, naj prigrisatvijo priložijo zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in izjavo staršev ali varuha, da se obveže plačevati stroške šolanja. Druga pojasnila daje vodstvo samo. Starši! Ne morete dovolj preceniti, kako velikega pomena je za Vaše hčere, da se gospodinjisko izobrazijo! Zato ne zamudite prilike in pošljite jih v gospodinjisko šolo!

Hoče. Zadnji čas ima naša kronika zaznamovati več tragičnih dogodkov. Dne 21. 2. t. l. so našli ob jarku blizu Keršičeve gostilne v Pohorju mrtvega 82letnega občinskega ubožca Janeza Pliberšek. Prejšnji dan se je potožil ljudem, da smrt druge pobira, njega, starega reveža pa ne najde. Drugi dan pa ga je prenestila iz tega težkega življenja v večnost. — Skoro ob istem času pa si je smrt izbrala nepričakovano žrtev, ne 82letnega trudnega zemeljskega popotnika, ampak dvoletno živahno zdravo ljubko dekletce Marico, hčerkico hočkega trgovca g. Razbornika. Za trenutek, ko so bili stariši in služkinja silno zaposleni v trgovini v soboto popoldne, se je izmuznila in šla za hišo k hočkemu potoku, v katerega je morala po nesreči pasti, a se ni mogla sama rešiti. Se le po daljšem iskanju so jo našli mrtvo v potoku blizu mlina. Nenadna izguba ljubljene hčerke je hudo zadela stariše, a pretresla tudi še vse druge. Človek je res kakor rožica, ki danes lepo cvete, a jutri že vene in umre. — Komaj je nekoliko utihnila govorica o nenadni smrti 82letnega starčka in 2letne Marice, že pride obvelilo, da so v Dravi v Gor. Dupleku našli mrtvo truplo krepkega fanta. Bil je to tesarski pomočnik Franc Stern iz Pobrežja, star 23 let. Dne 14. januarja t. l. je izginil ter ni bilo sledu za njim. Imenovanega dne je šel (bil je zaposlen v tovarni Huter) s sprejetim plačilom proti domu. Priglasil se je v Povodnikovi gostilni na Rotovškem trgu, kjer se mu je pridružila neka deklina s dvema fantoma, ki ju krečmar ni poznal. Ta deklina se mu je večkrat vsiljevala, a on jo je zavračal, ker je bil zaročen z drugo nevesto, s katero se je nameraval še ta

predpust poročiti, a imenovana je kljub njegovim odločnim izjavam lazila za njim. Ni znano, kako se je ti trojci posrečilo, da so ga zvalili s seboj. Od tedaj ni bilo ne duha ne sluha za njim. Neki železničar je slišal ta usodni večer hud prepir na brvi pri Studencih, padec v vodo in vpitje v Dravi. Deklina je bila zaslišana na podlagi železničarjevega poročila, od začetka je vse tajila, a je pozneje vendar morala priznati, da je bila pri Povodniku v družbi rajnega, noče pa izdati obeh tovarišev. Denarja niso našli nič pri rajnem. Imel je hude rane na nogah, prsih in izbite zobe. Bil je miren, priden fant. Še le sedem tednov po tragični smrti je bilo najdeno njegovo truplo, naj bi se tudi posrečilo roki pravice odkriti krivce in izročiti zasluženi kazni!

Limbuš pri Mariboru. Pred nekaj dnevi je umrl v mariborski bolnici vsled zakasnele operacije na slepiču Josip Lang, mizarski pomočnik pri g. županu in mizarskem mojstru Josipu Dečman na Bistrici pri Rušah hiš. št. 8. Bil je gluhomem. Pri svojem mojstru se je učil kot mizarski vajenec tri leta in ostal do svoje smrti pri njem mizarski pomočnik. Iz spretne roke svojega pridnega mojstra in lastne pridnosti — dasi gluhomem — je postal občudovana vreden pomočnik — pravi vzgled drugim. Ni pil in ne kadil. Hranil je svoj prisluženi denar za svojo mater in svoje ostale. Svoji mamiči, katero je srčno ljubil, dasi ni čul od nje nikakega ljubega materinega glasu, je bil vedno vdan, vedel je, da je njegova mati dobra, dasi njenega glasu ni čul. Kruta smrt mu je upihnila luč življenja v 23 letu starosti. Naj počiva v miru!

Vuzenica. (Redka slovesnost.) Dne 24. februarja sta obhajala v tukajšnji nadžupnijski cerkvi svojo zlato poroko Ignac Črešnik, prevžitek v Dravčah in njegova soproga Jera, rojena Plemen. Očka je rojen 1. avgusta 1852, mamica pa 2. februarja 1858; poročena sta bila 11. avgusta 1878. Oba sta še dosti čvrsta, čeravno sta morala pretrpeti marsikatero udarce. V vojni sta izgubila tri sinove; pet sinov in ena hči so spremljali starše pred oltar. Obenem pa je bila poroka najmlajšega sina Mihaela s Tončko Grubelnik, hčerko posetnika pri Sv. Janžu nad Vuzenico. Obema paroma želimo še mnoga leta!

Pameče pri Slovenjgradcu. Dolg pust je letos in marsikdo bo norel, tako so pravile naše stare mamice. Kot še nobeno leto, tako se je letos zahotelo našim deklincem zakonskega jarma. Kot prva je dala pobudo naša vrla Vikica Vrhnjakova, izborna pevka in voditeljica naših društev. Druga je bila Tončka Trobej, knjižni-

Karl May IV. zvezek IZŠEL!

„Med Jezidi“

je naslov IV. zvezka Karla Mayevih spisov. Nad vse zanimivi dogodki se odigravajo tam na daljnem Jutrovem. S tem je zaključena zbirka štirih zvezkov »KRIŽEM PO JUTROVEM«, ki so vezani v knjigo. Vezani vsi 4 zvezki stanejo 65 Din, celo platno 70 Din. Naroča se posamezne zvezke kot tudi lepo vezano zbirko pri

**Tiskarna
sv. Cirila
v Mariboru**

radostjo je sprejela Tatenbahovo ponudbo, da jo spremlja po stopnicah, da pozdravi došle goste.

Tatenbah je bil razigrane volje, saj je v bližini one, katero je toliko ljubil, pozabil je na dolgo, mučno bolezen, ki jo je ravnokar preстал, pozabil na vse, kar ga je težilo v zadnjem času. Njegov sin Anton, ki je bil prav ljub deček, je rasel brez vsake vzgoje. Ni mu preostajalo nič drugega, nego da se poroči.

Odločil se je za Ano Terezijo grofico Šenau, ženo velike lepote, blagega, plemenitega značaja. A Tatenbahovo srce ni bilo pri nevesti, njegove misli so bile tam doli v Čakovcu, tam je bila ona, ki je vdahnila s svojim nastopom njemu hrepenenje, da se je razvnel in videl le njo, samo njo.

Poročiti bi se moral v zadnjih mesecih leta 1667., a vedno je našel kak vzrok, da je odložil poroko.

Zato pa mu je prišlo kakor nalašč, ko je dobil vabilo na lov v Čakovec, saj ga je gnala želja po njej, katero je edino ljubil. Ona mu je bila vzor, njene lastnosti so se ujemale v marsičem z njegovimi, k njej ga je vlekel srce, pri njej je zopet upal najti to, kar je drugod zastoj iskal. Ljubko mu je odzdravila grofica Zrinjska,

ko se je poslovil grof Tatenbah pred odhodom na lov.

»Spretnega lovca čaka najlepše plačilo,« mu je šepnila na uho, ko se je poslovil. Kri mu je šinila v glavo, pri teh besedah bi zavriskal od veselja, ko je odhajal.

Med tem časom, ko so se vdali odlični gostje lovskemu veselju, so imeli v gradu dosti truda, da pripravijo vse, da zadovoljijo izbirčne goste.

Zadovoljno je gledala grofica Zrinjska, ko se je uredilo vse po njenem okusu in njenih naredbah. Njen namen je bil, da se počutijo gostje dobro pri njej, posebno, da pozabi grof Tatenbah na svoj dom in svoje skrbi, saj je vedela vse, kar je težilo njegovo srce. Smilil se ji je, in ravno to je bil vzrok, da se je temu čustvu pridružila tudi ljubezen do lepega plemenitaša. Zato je čutila danes neko rajsko srečo, čutila pa tudi, da se odloči danes tudi usoda zaveznikov ter se napravi korak, ki pomenja velik napredek v celem razvoju zarote.

Glasno trobentanje, pokanje iz pušk ter lajanje psov je naznanjalo, da je lov končan ter se loveci vračajo. Kmalu so tudi došli gostje, pristopili strežaji, ki so pomagali vsakemu, da se je znebil lovške oprave.

čarka tukajšnjega prosvetnega društva. Obe ti sta zdaj gospodinji pod zvonom Sv. Martina pri Slovenjgradu. Tudi tretja Pepca Lagoja je zapustila naše lepe Pamače ter se podala s svojim izvoljencem v Pako. Po preteku polstoletja se je naveličala samskega stanu vrla Marija Grešovnik. Kot zakonskega druga si je izbrala cestarja iz Mislinje. Tako želimo vsem tem novoporočencem mnogo zakonske sreče, obdane z veseljem in božjim blagoslovom. Štiri poroke v pustnem času v naši mali fari je res rekordno število, pa bi še bilo nevest pri nas.

Brezole pri Račjem. Po kratki mučni bolezni, spreviden s sv. zakramenti je za vedno zatisnil svoje trudne oči tukajšnji mizarški mojster Josip Mom v mariborski bolnici dne 19. lega meseca v 65. letu svoje starosti. Rajni je bil zvestega krščanskega prepričanja ter je svoje dolžnosti vestno izpolnjeval. Bil je daleč naokrog znan kot dober ter spreten rokodelec, ki je marsikoga razveselil in zadovoljil s svojim vestnim rokodelstvom. Ko je bila na tukajšnjem žitnem polju v letu 1927 postavljena lična kapelica v čast Križanemu, da bi nas varoval treska ter hudega vremena, je tudi on s svojo stroko veliko žrtvoval Bogu v čast. Akoravno potreben, je to izvršil brez vsakega odplačila. Zato naj mu ljubi Bog poplača onkraj groba stoterno. Pogreb rajnega se je vršil dne 21. tega meseca na pobeškem pokopališču s precej obilno udeležbo njegovih sorodnikov, sosedov, znancev in prijateljev. Zapušča ženo ter sedem nepreskrbljenih otrok. Zalujoči rodbini naše iskreno sožalje. Njemu pa naj sveti večna luč!

Medvedco pri Pragerskem. Gotovo je malokateremu čitatelju Slovenskega Gospodarja znana vas Medvedce. Ni tako velika po številu ljudi, temveč srednja, toda dosti je pri nas razprtij. Tudi v industriji napredujemo, oziroma drugi, to je ruska družba, katere ima parno fago. Imamo tudi železnico od Pragerskega do Medvedca, katere lastnik je gospod tovarnar iz Hamer. Po železnici prevažajo največ les in kar se potrebuje za tovarno Hamer. Kakor se govori, ho g. tovarnar kmalu pričel s svojo lokomotivo voziti, tako, da bodo tudi ljudje deželni vožnje na Pragersko, kar tudi želimo. — Ker je nekdo izmed tukajšnjih zlomkov popopal iz pragov žreblice, ki drže tračnice ter s tem izpostavil v nevarnost ljudi in imovino, je g. tovarnar zabranil hoditi po železniški progi, kar je tudi prav.

Sv. Venčeslav pri Slov. Bistrici. Poročila sta se v tukajšnji cerkvi dne 21. februarja vzgleden mladenič, tamburaš Janez Pešak z Evo

Krajnc, vzorno članico in odbornico naše Marijine družbe. Na gostiji na ženinovem domu se je nabralo 100 Din za misijone v Afriki in 200 Din za oltar domače cerkve. Na gostiji Pavlič-Brdnik se je nabralo za novo bagoslovje 100 Din. Vsem svatom lepa hvala! Novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova!

Laporje. Dne 23. tega meseca smo spremili k večnemu počitku vernega krščanskega moža 68 let starega Antona Kohne. Rajni je bil vzor katoličana in dobrega očeta. Opravljal je službo grobokopa skozi 32 let na tukajšnjem pokopališču. Da je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb; spremljala ga je velika množica faranov na zadnji poti. Pevci pod vodstvom g. organista so mu zapeli ganljivo žalostinko. Naj počiva v miru, duša naj pa se raduje nad zvezdami!

Sv. Anton v Slov. goricah. Dne 20. februarja je umrla v Cagoni v visoki starosti 92 let, gospa Marija Fras. Iz njenega življenja je predvsem zanimivo to, da je leta 1870 baje porodila petero otrok. Med farani je obče znano, da je porodila v začetku leta 1870 trojčke in proti božiču istega leta še dvojčka. V matičnih knjigah domače župnije so vpisani samo trojčki, iz česar se da sklepati, da sta bila dvojčka ali mrtvorojena in ne vpisana v matično knjigo ali pa sta bila rojena izven naše župnije. Zanimivo je tudi, da je preživela vse svoje otroke. Zadnji dve hčeri sta ji umrli lansko leto. Med vnuki in pravnuki pa ji je ohranjen blag spomin.

Sv. Anton v Slov. goricah. Poročil se je v sredo dne 26. februarja v Brengovi med vsemi čistim in pridnim Avguštin Slaček z Veroniko Fekonja, rejenko pri pridnih sestrah Palučkah, pri katerih je uživala vsa leta dosedaj najlepšo vzgojo v miru in edinstvi, kakršne so zmožne pač menda sašno daleč naokrog poznane te Pealučke. Nevesta je bila tudi vsa leta vestna Marijina družbenica. — Na gostiji se je med gosti nabralo 160 Din za novo hogoslovje, za kar jim najlepša hvala. Zeninu in nevesti pa želimo obilo sreče.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas se je poročila vrla Marijina družbenica Nežika Mlinarič. Ne bi oznanjali tega širom sveta, saj so poroke v tem času nekaj navadnega, a naša nevesta je vredna nekaj vrstic v Slovenskem Gospodarju, kajti bila je dekla in sicer taka dekla, kakor jih je med današnjim pokvarjenim svetom malo najti. Pridna delavnost, poštenost, nedolžnost, zvestoba, to so čednosti, ki so krasile Galovo deklo Nežiko. Kakšni so posli današnje dni na svetu! Dan je vaš, noč pa je moja, pravijo, in ker noči ne porabijo za

počitek, kakor zahteva narava, ampak za ponočevanje, tudi po dnevi niso kdo ve kako sposobni za delo. Gospodar in gospodinja se ne moreta nanje-zanesti, komaj čakata, da pokvarjeni dekli ali slabemu hlapcu poteče leto, da se ga zlepa rešita. Nežika je bila pri hiši že peto leto in gospodinji je zelo žal za njo, saj ve, da take ne bo zlepa dobila. Nežika ni hodila po veselnicah in prostih zabavah, ne po gostilnah in plesih, pač pa je o prostem času veliko čitala ter si tako pridobila toliko izobrazbe, da je Marijina družbenica večkrat nastopila z govorom ali deklamacijo. Čudno! Lani na pustni dan, ji je tovarišica v šaljevem dvogovoru rekla: »Včeraj si mi rekla, da se misliš drugo leto omožiti, zdaj se je pa res. Le žal nam je, da je šla iz župnije, no pa bodo pri Sv. Juriju ob Ščavnici imeli eno dobro in pridno ženo več. Božji blagoslov bodi s teboj, Nežika!

Bellinci. Tukaj je bil dne 21. februarja sejem. Dogodilo se je, da je za eno telico plačal kupec 10.200 Din. To pa se je dogodilo tako-le: Nek kupec, Nemeč po rodu, je kupil od posestnika telico za 5.200 Din. Navzoč je bil nek nepridiprav in je takoj šel za kupcem v drugo smer ter je rekel: »Prosim, gospod, jaz sem kupil drugo kravo in potrebujem takoj denar.« Kupec se v naglici ne prepriča, ali je ta človek lastnik telice ali ni ter mu da 5000 Din. Ko je kupec svoje kupljeno blago zbiral, mu lastnik telice ni hotel dati, ker še ni bila plačana pravemu lastniku. Zdal se je kupec zavedel, da ni dal denarja pravemu lastniku, ampak ga je nekdo ogoljufal za 5000 Din. Tako je še enkrat moral plačati 5000 Din za telico pravemu lastniku.

Ljutomer. Pevski zbor Glasbene Matice iz Ljubljane koncertira dne 8. t. m. v Mariboru, v nedeljo, dne 9. marca popoldne ob treh pa v Ljutomeru. Nastopi do 60 prvovrstnih pevskih grl. Zbor bode izvajal v celoti oni program, kojega je dovršeno proizvajal po Franciji in drugod.

Ljutomer. Na redni seji mestnega občinskega zastopa ljutomerskega dne 21. februarja se je med drugim razpravljalo o gradnji novega poslopja za sresko načelstvo in druge urade. Novo poslopje se bo gradilo na mestu, kjer stoji sedaj staro in za moderno dobo neprijetno poslopje. Novo poslopje se bo delilo v dva trakta pod eno arhitektonično zgradbo; v en trakt pridejo vsi prostori sreskega načelstva, stanovanje starešine sreskega načelstva in stanovanje za slugo; v drugi trakt bodo pa nameščeni uradi davčne uprave, najbrže tudi pošte in žandarmerije ter občinska pisarna,

Ni trajalo dolgo, in gostje so sedeli pri bogato obloženi mizi. Številni strežaji so skrbeli, da so bili gostje kar najboljšo postreženi; pridno so nosili polne vrče kipečega vina, da so se prav kmalu čutili vsi razgreti od ognjevite kapljice.

Razvozljali so se gostom jeziki, začela se je glasna govorica, prvotno o uspehih na lovu, nato o drugih stvareh, o spominih na nekdanje dni, nazadnje o sedanjem stanju razmer na Ogrskem in Hrvatskem.

»Tako ne more iti dalje,« povzame besedo grof Frankopan, »kaj se vse godi na Ogrskem in Hrvatskem, kakšne grozovitosti.«

»Da, prav imaš,« pritrđi Peter Zrinjski, »sedaj je poslal cesar namesto mene v Karlovec grofa Herbersteina, seve Nemca z vojaki, ki tam pustošijo ter plenijo.«

»A ne samo to,« poseže vmes Fran Nadasdy, »ravno včeraj sem zvedel, da so udrli vojaki z nekim nemškim častnikom v vas, pograbilili nekaj deklet, jih mučili in oskrunili, potem pa še izropali hišo. Neko deklo je umrlo radi prestanih muk.«

»Nasilstvo, roparstvo,« vzklikne Štefan Widenedy, »ali je to naš vladar ali zaščitnik?«

»Ropar je, ki je prelomil besedo in prisego,

ali smo potem dolžni, mu biti zvesti,« razvname se Jurij Perini, »tudi nas ne veže več prisega.«

»Čisto prav imaš,« pritrđi Peter Zrinjski, »saj zlata bula ogrskega kralja Andreja iz leta 1222 je priznala ogrskemu plemstvu, da se smemo kralju tudi z orožjem upreti, ako bi hotel kršiti ustavne pravice ter svoboščino ogrskega kraljestva.«

»Kakšne namene ima Leopold,« pravi Frankopan ves razjarjen, »to je jasno pokazal o priliki poklonitve stanov v Gradcu. Ali ni res grof Tattenbah?«

»Resnica je,« pritrđi ta, »kar vesel sem bil, da si se tako potegnil za naše pravice.«

»In ti nemški plemenitaši se mu še klanjajo,« meni grofica Zrinjska, »radi bi postali popolni sužnji.«

»Proč od Avstrije,« zavpije Štefan Boczkai, ki je že precej pogledal v kozarec.

Tako se je govorilo sem in tja, dokler ni prišel čas odhoda za goste.

Strežaji so letali sem in tja, predno so imeli pripravljene konje za vsakega gosta. Marsikateri se je mogel spraviti na konja le s pomočjo strežaja, kajti dobro vino jim je udarilo v noge, da niso bile več trdne.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, uradce, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2119

